

ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ: ОСНОВНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ

*Коломієць Н.А., к.пед.н., доц. кафедри виховних технологій та педагогічної творчості
Анварова Рушана, студентка II курсу ФПО*

Проблема інтерактивного навчання набула досить широкого висвітлення у педагогічній літературі, хоча сам термін її існування на пострадянському просторі є порівняно коротким. Перші згадки про інтерактивні методи з'явилися тут у другій половині – наприкінці 90-х років минулого століття. У наступний період спостерігалось поступове збільшення публікацій, присвячених цій темі (Л. Зарецька, А. Мартинець, О. Пометун, Л. Пироженко та ін.). Але й до цього часу іноді виникає плутанина щодо сутності активних та інтерактивних методів, що «крім теоретичного непорозуміння між ученими педагогами, нині шкодить і практиці навчання, часто породжуючи у вчителів і методистів ілюзії щодо їхньої обізнаності й готовності до застосування інтерактивних методів» [9].

Мета даної статті – розглянути наявні у педагогічній літературі підходи до визначення сутності інтерактивного навчання та основних способів його реалізації.

Звернення до наукових джерел засвідчує, що заявлена проблема стала предметом наукових розробок російських дослідників. Так, Н. Суворова зазначає, що інтерактивне навчання має організовуватися таким чином, щоб «практично всі учні виявилися залученими до процесу пізнання», вони повинні мати можливість «розуміти й рефлексувати з приводу того, що вони знають і думають» [13].

Розкриваючи сутність інтерактивної діяльності, дослідниця наголошує, що така діяльність передбачає організацію і розвиток діалогічного спілкування, яке веде до взаєморозуміння, взаємодії, до спільного розв'язання спільних, але значущих для кожного учасника завдань. Залучення до навчального діалогу виключає домінування як одного виступаючого, так і однієї думки над іншими, навчає учнів «критично мислити, розв'язувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, зважувати альтернативні думки, приймати продумані рішення, брати участь у дискусіях, спілкуватися з іншими людьми» [13]. З цією метою під час уроків рекомендується організовувати індивідуальну, парну та групову роботу, застосовувати дослідницькі проекти, рольові ігри, впроваджувати роботу з документами та різними джерелами інформації, використовувати творчі роботи.

На думку О. Коротаєвої, інтерактивне навчання - це «навчання, занурене в діалог». Заслуговує на увагу роз'яснення, що подається з цього приводу, а саме: термін «занурене» не означає «замінене» спілкуванням. Інтерактивне навчання «зберігає кінцеву мету і основний зміст освітнього процесу, але видозмінює форми з транслуючих (передаючих) на діалогові, тобто базовані на взаєморозумінні та взаємодії» [5].